

ΕΤΟΣ ΙΒ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1882

ΑΡΙΘ. 178

Συνδρ. έτης εν Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλην των τακτικών ανταποκριτών, στέλλεται «η Έφημερίς των Παίδων» άνευ προπληρωμής.

» » » Έξωτερικῶν » 2.

Έν θῶφ Αιόλου ἡριθ. 33.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰουλίου ἠροχίσαιμεν νὰ δημοσιεύωμεν πρακτικὰς τινὰς ἐρωτήσεις, εἶπομεν δὲ τότε, ὅτι αἱ λύσεις τῶν ἐν τῷ φύλλῳ ἐκείνῳ ἐρωτήσεων ἤθελον δημοσιεῦθῃ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουνίου κατὰ παράκλησίν τινα ἀνεβάλαμεν αὐτὴν μέχρι τοῦ παρόντος φύλλου ἤδη δὲ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν δίδομεν τὰς λύσεις μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν λυτῶν. Παραπέμπεται δ' ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἀπριλίου σελίδα πρώτην.

Ἀπόκρισις 1.) Θὰ πᾶσῃ πρὸς τὴν διεύθυνσιν, εἰς τὴν ὁποίαν πηγαίνει διότι αὐτὸς μὲν ἔχει τὴν κίνησιν τῆς ἀμάξης, ἡ δὲ ἀδράνεια τοῦ τὸν ᾄθει πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἀπόκρισις 2.) Διότι ἡ ἀδράνεια τῶν σωμάτων μας κρατεῖ αὐτὰ ἀκίνητα, ἐνῶ ἡ λέμβος φέρει τοὺς πόδας μας πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἀπόκρισις 3.) Ἡ ἀδράνεια τοῦ ὕδατος ἢ ἀλλοῦ τινοῦ ὑγροῦ ἐν τῷ ποτηρίῳ τείνει εἰς τὸ νὰ τὸ κρατῇ ἐν ἡρεμίᾳ, ἢ εἰς κίνησιν κατὰ τὴν περίστασιν. Ἐὰν δὲ κινήσωμεν τὸ ποτήριον ταχέως, ἡ κίνησις δὲν μεταδίδεται εἰς τὸ ὑγρὸν ἀρκετὰ ταχέως, ὥστε νὰ ὑπερικήσῃ τὴν ἀδράνειάν τε· ὅταν λοιπὸν ἐκκινήσωμεν, τὸ ὕδωρ ἐκχύνεται πρὸς τὰ ὀπισθεν, ἢ ὅταν σταματῶμεν χύνεται πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἀπόκρισις 4.) Διότι ὅταν στρέφωμεν αἶφνης, ὁ διάκων ἡμᾶς, μὴ ὑποπευόμενος τὸν σκοπὸν μας, ὅταν πραγματοποιηθῇ, δὲν δύνανται νὰ ὑπερικήσῃ τὴν ἀδράνειαν, ὥστε νὰ στραφῇ καὶ αὐτὸς ταχέως, ἐπομένως φέρεται πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἀπόκρισις 5.) Διότι ἡ ἀδράνεια τῆς τείνει νὰ τὴν φέρῃ κατ' εὐθείαν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν.

Ἀπόκρισις 6.) Ἡ ἀδράνεια τοῦ πρέπει νὰ ὑπερικήσῃ εἰς τὴν μίαν περίστασιν ὑπὸ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος, καὶ εἰς τὴν ἄλλην ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀνέμου.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Δ'. Περί βαρύτητος.

1. Διατί μῆλον τι πίπτει εἰς τὸ ἔδαφος;
2. Διατί σῶμά τι εἶναι βαρύτερον, ὅταν ζυγίζεται εἰς κοιλὰδα ἢ ἐπάνω ὄρους;
3. Διατί ὠρολόγιόν τι, ὅταν μεταφερθῇ εἰς τὴν κορυφὴν ὄρους, ἀργοκίνηται;

—Ὁ διαβόητος θηριοτρόφος κτλ. κτλ. Ἀμερικανὸς Βάρνουμ ἠγόρασεν, ὡς γνωστὸν, τὸν ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Λονδίνου μέγαν Ἐλέφαντα, Ζοῦμπον, ἀντὶ μεγάλης χρηματικῆς ποσότητος. Ἐδαπάνησε δὲ ὄχι ὀλίγα καὶ διὰ μεταφορὰν καὶ ναῦλον ἐπὶ ἀτμοπλοίου Ἡ συρροὴ ὅμως τῶν θεατῶν ἦτο τόσο μεγάλη κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀφίξεως καὶ τοποθετήσεώς του ἐν τῷ θηριοτροφείῳ του ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης ἐν Ἀμερικῇ, ὥστε εἰς διάστημα 6 ἑβδομαδῶν εἰσέπραξε 336,000 ταλλήρων! ἦτοι ὑπὲρ τὰς 7,000 ταλ. τὴν ἡμέραν!

Ὁ αὐτὸς Βάρνουμ εἰσέπραξεν ἐκ τῆς ἐπισήμου τραγωδιστρίας Τζένι Λίνδ, τὴν ὁποίαν μετέφερεν εἰς Ἀμερικὴν πρὸ 30 ἐτῶν, 700 χιλ. ταλλήρων εἰς ἐν περὶπου ἔτος. Ἐκ δὲ τοῦ διαστήμου νάνου Τόμ Θῶμ, ὀλιγώτερα. Ὁ Ζοῦμπος φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ μᾶλλον προσοδοφόρος ἐπιχείρησις τῶν τριῶν!

Τίμων ὁ μεσάνθρωπος.

Ὁ Τίμων οὗτος ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν μεσάνθρωπος· πρῶτον μὲν διὰ τὸ κατὰ τῶν συμπολιτῶν του μῖσος, καὶ δεύτερον πρὸς διακρίσιν ἄλλου τινός· Τίμωνος ἐκ Φλωόντος.

Τίμων ὁ μεσάνθρωπος.

Ὁ μεσάνθρωπος, Τίμων κατήγετο ἐκ τινος κώμης τῆς Ἀττικῆς καλουμένης Κολοκτοῦ ἐξ εὐπόρου οἰκογενείας, ἔζησε δὲ μικρὸν πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κατὰ τὴν λαμπρὰν ἐποχὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ λόγος, δὲ ὄν ἔτρεφε μῖσος κατὰ τῶν ἀνθρώπων

ἐν γένει, ἦτο διὰτι περιπεσὼν εἰς πτωχίαν ἐνεκα δυστυχμάτων οὐ μόνον βοήθειαν κάμνιαν δὲν ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ περιεφρονεῖτο ὑπὸ τῶν προτέρων φίλων καὶ συντρόφων του, τοὺς ὁποίους ἐν τῇ εὐτυχίᾳ του συνεθίξε νὰ φιλοξενῇ, νὰ ἐπαργετῇ καὶ βοηθῇ. Ἀφοῦ δὲ διὰ τοῦ ἔμπορίου ἐβαλτίωσε πάλιν τὴν κατάστασίν του, κτίσας πύργου-βουνοσφάρευσεν ἐκεῖ τοὺς θεσσαυροὺς του· καὶ ἔζη ὁλομόναχος τρώγων καὶ πίνων καὶ ἀποδιώκων ἀπὸ τῆς οἰκίας του πάντα πτωχόν. Τοῦ μίσους τοῦτου ἐξήρσε μόνον τὸν Ἀλκιβιάδην, τὸν ὁποῖον ἐδέχτο φιλοφρόνως καὶ ἐφιλοξενεῖ, διότι, ὡς εἶπεν εἰς τινα ἐρωτήσαντα αὐτὸν τὴν αἰτίαν τῆς ἐξαφύσεως ταύτης, διέβλεπεν εἰς τὸ ἦθος τοῦ ἀσώτου ἐκείνου νέου, ἄνθρωπον ὅστις ἐμελλέ ποτα νὰ πράξῃ πολλὰ κατὰ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, τοὺς ὁποίους τόσον πολλὸ ἔμισαι.

Πάν ὅτι ἤξερομεν περὶ τοῦ ἰδιοτρόπου ἢ μᾶλλον μονομανοῦς τούτου ἀνθρώπου εἶναι ἐκ τῶν ποιητῶν καὶ ἄλλων συγγραφέων, οἵτινες ἔγραψαν περὶ αὐτοῦ μετὰ πολλῆς πικρίας. Μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέχουσιν ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀντιφάνης, ὅστις καὶ ἔγραψε κωμῳδίαν ἔχουσαν ἀντικείμενον αὐτὸν, καὶ ὁ ἱστορικὸς Λουκιανός, ὅστις ἔγραψεν ἴδιον διάλογον φέροντα τὸ ὄνομα του, τὸν ὁποῖον συνιστῶμεν εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μας νὰ ἀναγνώσουν, ὅταν σπουδάσουν ἀρκετὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ δύνανται νὰ ἐννοοῦν τὸν γλαφυρὸν Λουκιανόν.

Ὁ Ἀριστοφάνης ζωγραφίζει αὐτὸν μὲ τὰ ζωφερῶτατα χρώματα ἐν ταῖς Νεφέλαις του. Οὕτω λοιπὸν καὶ ἀποθανὼν ἔλαβε παρὰ τῶν μισηθέντων πλήρη καὶ ὑπερχειλίζουσαν τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ μίσους του!

Πόσον διάφορος ἢ διδασκαλία τοῦ μακαρίου Ἐδ-αγγελίου, «Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους, καὶ προσέχεστε ὑπὲρ ἐκείνων, ὅτινες οὕτως βλάπτουσιν.» (Λουκ. σ'. 22, 28).

Ἡ ΤΥΦΛΗ ΛΟΥΚΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐάν καθ' ὑπόθεσιν εὐρίσκεσο εἰς τερπνόν τινα τόπον, πλήρη ἀπὸ εὐραῖα πράγματα, οἱ δὲ ὀφθαλμοί σου ἦσαν βεβλαμμένοι, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ βλέπωσιν· ἐάν ὑπήγαινες ὅπου τὰ κτηνὰ κελαδοῦσι, καὶ ὅπου ἡ χεὶ μουσικὴ ἐναρμόνιος, σὺ δὲ δὲν ἤδύνασο ν' ἀκούῃς· ἐάν ἐκάθησο εἰς τράπεζαν γέμουσαν περμάτων, ἡδυσμάτων, καὶ σακχαρωτῶν, σὺ δὲ βάλων αὐτὰ εἰς τὸ στόμα σου δὲν ἤδύνασο νὰ αἰσθανθῇς τὴν γεῦσιν αὐτῶν· ἐάν ἐπύχαινες εἰς συντροφίαν εὐθύμων παιδῶν εὐφραινομένων καὶ ἀνακηδόντων, σὺ δὲ δὲν ἤδύνασο νὰ κί-

νήσης τους πόδας ή τας χείρας, ήθελες αισθανθῆ κάμ-
μιαν ήδονήν; ήθελες έχει κάμμίαν ευχαρίστησιν:

‘Αλλ’ ό Θεός ό δημιουργήσας διά σέ ευάρεστα πράγ-
ματα σ’ έδωκεν οφθαλμούς διά νά βλέπης, ώτα διά νά
ἀκούης, πόδας διά νά περιπατῆς και νά τρέχης, και
χείρας διά νά ψηλαφῆς. Αὐτός σ’ έκαμαν ικανόν νά
ἀφραίνεσαι, νά γεύεσαι, νά ομιλῆς, νά συλλογίζεσαι,
και νά ἀγαπῆς. Ω, αὐτός είναι πανάγαθος εις σέ,
πάποιθα δέ οτι και σύ αὐτός θέλεις τό ομολογήσει, ὅ-
ταν ἀναγνώσης τήν ιστορίαν τῆς Λουκίας.

Κατά τήν ἡμέραν μιᾶς ἐθνικῆς εορτῆς ἡ Λουκία ἔ-
στατο ἐπὶ τῆς μικρᾶς θύρας τῆς ἀδελφῆς, και ἐνώπρι
ἐθεώρει τήν πρός τό χωρίον φέρουσαν ὁδόν, ἐπιθυμοῦσα νά τήν
ἀφήσῃ ἡ μήτηρ της νά υπάγῃ εις αὐτό μετά τοῦ ἀ-
δελφοῦ της Θωμᾶ, διά νά ἴδῃ τήν στρατιωτικὴν
παράταξιν, ἐξίππασθη ἀπὸ ἕνα δυνατὸν κρότον, ὡς
βροντῆν πυροβόλου. Ἐνώπρι δέ ἔστικεν ἔκθαμβος περὶ τό-
του ἤκουσε και καυχασμὸν, και ὁ Θωμᾶς ἀναπηδή-
σας ἀπὸ πέραν τοῦ περιφράγματος τοῦ πρός τήν οἰκί-
αν ἔρριψε καί εις τοὺς πόδας αὐτῆς, τὸ ὅποιον και
αὐτὸ ἐξέβράχῃ μὲ ἄλλον δυνατὸν κρότον· τότε ἡ Λου-
κία ἔτρεξε φωνάζουσα και ἐκρόφηθῃ ὀπισθεν ἐνδὸς δένδρου.

‘Ο Θωμᾶς ἔτρεχε κατόπιν της, ὅποτε τὸν ἔδραθεν
ἡ μήτηρ του ἀπὸ τήν χεῖρα και τὸν ἠρώτησε τί ἔκα-
μνε. Κ’ ἐκεῖνος εἶπε, «τίποτε, μήτηρ, εἰμὴ ἔχω μόνον
αὐτὰ τὰ πυροτεχνήματα (τράκκια)· ἴδου είναι μόνον τυ-
λίγματα χαρτίου μ’ ὀλίγην πυρίτιδα; και μίαν χορδὴν
δταν δάλω πῦρ εις τήν χορδὴν, ρίπτω αὐτὸ χαίται,
και δταν ἡ χορδὴ κατῆ εως εις τὸ χαρτίον, φλέγεται ἡ
πυρίτις, και σχάζουσι μὲ μέγαν κρότον, πλην δέν κά-
μνουσι κάμμίαν βλάβην.»

«Ἐγὼ δὲν ἤξεύρω τοῦτο,» εἶπεν ἡ μήτηρ· «Ὁ πα-
τήρ σου σέ παρήγγειλε ποτὲ νά μὴ παίζῃς μὲ πυρίτιδα;»

«Αἶ, εἶπεν ὁ Θωμᾶς, ὅλα τὰ παιδία τῆς χώρας τᾶ
ρίπτουσι, ἀλλὰ δέν ἔβλαψαν ποτὲ κανένα, και ἐγὼ θέ-
λω εἶσθαι προσεκτικός. Ἦθελα δὲ μόνον νά ἐξίππασθαι
ὀλίγον τήν ἀδελφὴν μου.» Καὶ ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ἔσυ-
ρε τὸν βραχίονά του ἀπὸ τήν χεῖρα τῆς μητρὸς; και
ἔτρεξε νά εὔρη τήν Λουκίαν.

‘Αμα δὲ εἶδεν αὐτὴν ἐνδεδυμένην λευκὰ μεταξὺ τῶν
θάμνων τοῦ λιλακίου, πλησιάσας κρυφίως ἔρριψεν ἐν
ἀπὸ τὰ πυροτεχνήματά του μέσα εις τοὺς θάμνους. Ἡ
Λουκία ἐσηκώθη και ἔφυγε, και ὁ Θωμᾶς ἔτρεξε κα-
τόπιν της ρίπτων ἀδιακόπως πυροτεχνήματα ὀπισθεν
της, και ἐγέλα βλέπων αὐτὴν πόσον ταχύτερον ἔτρεχε
ὄσαίς ἤκουε τὸν κρότον.

Και μετ’ ὀλίγον βλέπουσα ἡ Λουκία οτι δέν τήν ἔ-
καμνον κάμμίαν βλάβην, ἤρχισε και αὐτὴ νά ἤσλᾶ; και

ἐστάθη νά ἀναπαυθῆ ὀλίγον, και νά συναῆ λιθάρια,
διά νά ρίπτῃ εις τὸν Θωμᾶν παίζουσα.

‘Αλλὰ φεῦ! ἐνώπρι αὐτὴ ἔκυπτεν, ἐν ἀπὸ τὰ πυροτε-
χνήματα ἐπυροσκόπησεν εις τὸ πρόσωπόν της, και ἡ
φλέγουσα πυρίτις ὀλη εἰσῆλθεν εις τοὺς οφθαλμούς της
εις τοὺς λαμπροὺς ἐκεῖνους μελανοὺς οφθαλμούς τῆς
Λουκίας! Καὶ τότε τύπτουσα τοὺς πόδας και φωνάζου-
σα μὲ μεγάλην ἀγωνίαν, ἐνώπρι περιεφέρετο μὲ τρόπον
ἀγριον, ἐκτύπησεν εις τὰ δένδρα, ἐπειδὴ δέν ἤμπορει
παντελῶς νά βλέπῃ. ‘Ο δὲ Θωμᾶς τόσον ἐτρόμαξε κατ’
ἀρχάς, ὥστε δέν ἠδύνατο οὔτε νά ομιλήσῃ, οὔτε νά
κινηθῆ, ἀλλ’ εὐθὺς ἔτρεξεν, ὅσον ταχέως, διά νά κρά-
ξῃ τήν μητέρα των.

‘Ἡ μήτηρ ἤλθε δρομαίως και λαβοῦσα ἔφερε τήν
ταλαιπωρον Λουκίαν εις τήν κλίνην της. ‘Αλλ’ ἡ Λου-
κία δέν ἠδύνατο παντελῶς νά κοιμηθῆ τήν νύκτα ἐκεῖ-
νην, διότι οἱ οφθαλμοὶ της ἔκαιον φρικτῶς και ἐκέντων
ὀξέως. Ἦσαν κατακόκκινοι και ἐξωγκωμένοι, και δέν
ἠδύνατο οὔτε νά τοὺς ἀνοίξῃ, οὔτε νά τοὺς κλείσῃ; και
τὰ βλέφαρά της ὡσαύτως και τὰ ὀφρύδια κατεκάθησαν,
αἱ δὲ παρειαὶ και τὸ μέτωπον κατ’ ὑπερβολὴν ἔκαυ-
ματίσθησαν.

Εἰς δὲ τήν γειτονίαν τῆς οἰκίας αὐτῶν δέν ὑπῆρχεν
ἰατρός, ἀλλ’ ὁ φαρμακοπώλης τοῦ χωρίου ἐπεσκέπτε-
το ἐνίοτε και ἀσθενεῖς· ὅθεν ἐπροσκάλεσαν αὐτὸν, και
ἔδωκεν εις τήν Λουκίαν ρευστὸν τι ἐντὸς μιᾶς φιά-
λης, τὸ ὅποιον ἐδρόαιζε πολλὸ τὸ πρόσωπον και τοὺς ὀ-
φθαλμούς της, και μὲ αὐτὸ ἔδρεχον συνεχῶς, ὥστε ἐ-
πρόβαινεν εις τὸ καλλίτερον και ἀνεκουφίζετο. Μετὰ
δὲ τινὰς ἡμέρας παρεκάλεσε τήν μητέρα της νά ἀφαι-
ρέσῃ τὴ μανδύλιον, μὲ τὸ ὅποιον ἦτο δεδεμένον τὸ
πρόσωπόν της· «διότι» ἔλεγε, «πάντοτε μὲ φαίνεται
σκότος τὸ ἐδαρὸν τὴν πλέον και θέλω νά ἀναδύσῃ
πάλιν.»

‘Ἡ μήτηρ της λύσασα αὐτὸ ὀλίγον τήν εἶπε, «βλέ-
πεις τώρα φωτεινότερα; Τὸ φῶς πειράζει τοὺς οφθαλ-
μούς σου;»

«Παντελῶς δέν βλέπω φῶς,» ἀπεκρίθη ἡ Λουκία.
‘Ἐπειτα ἡ μήτηρ της ἀφῆρσεν ὄλωσ διόλω τὸ μανδί-
λιον· ἡ δὲ Λουκία ἀνασηκωθείσα εἶπε, « Πῶς, μήτηρ,
σὸ μ’ ἐγέλασες· ἐγὼ δέν δύναμαι νά ἴδω κανέν φῶς·
βεβαιότατα, εἶναι σκότος ὡς τήν νύκτα.»

Τότε ἡ μήτηρ της ἔκλαυσε πικρῶς, διότι ἐγνώρισεν
ὅτι τὸ τεκνίον της εἶχε τυφλωθῆ.

Και ὁ Θωμᾶς δὲ ἐφώνησε και εἶπεν, «Ω! Λουκία,
μὴ λέγε οὕτω.»

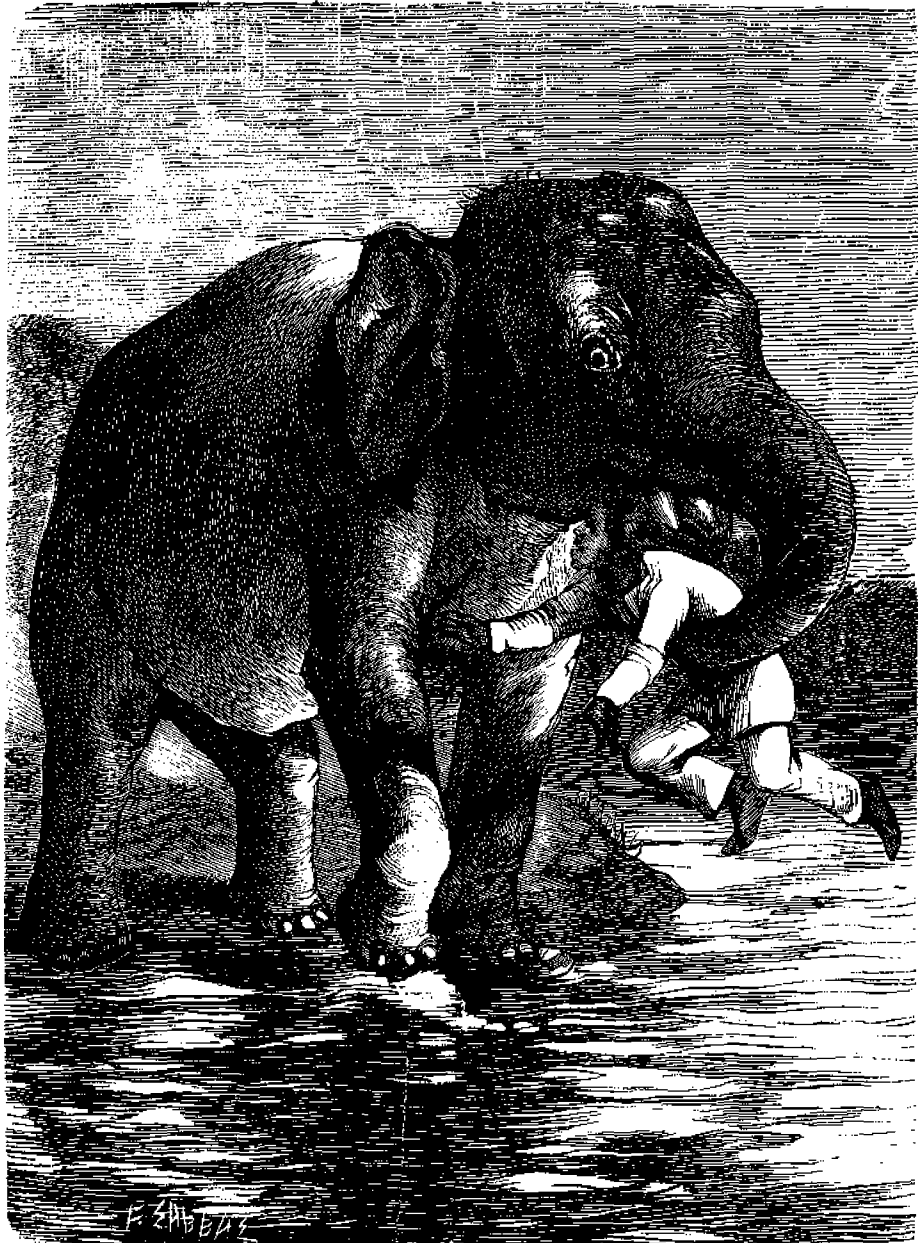
‘Αλλ’ αὐτὴ ἀπεκρίθη μόνον, «Πῶς, Θωμᾶ, σὺ ἐδῶ
εἶσαι; ἐγὼ δέν το ἤξευρα ἑωσοῦ ὀμιλήσες.»

(ἀκολουθεῖ)

ΩΡΑΙΑ ΕΚΚΑΙΒΣΙΣ.

Ὁ κατὰ πρῶτον βλέπων Ἐλέφαντα, τὸ χονδροειδές αὐτοῦ σῶμα, τὸ βραδὺ καὶ ἄχαρι βᾶδισμα, τὴν πεπιεσμένην καὶ ἀσχημὸν κεφαλὴν, τὰ μικρὰ τοῦ ὄτου καὶ τοὺς μικροὺς καὶ ἄνευ ζωῆς ὀφθαλμοὺς του, σχη-

νὴν τῶν νοημονεστέρων ζώων, — τοῦ πῆθος, τοῦ κοῦνός καὶ τοῦ ἵππου, διὰ δὲ τῆς ἀσκήσεως μανθάνει νὰ ἐκτελῇ πολλὰς καὶ ποικίλας ἐργασίας καὶ πράγματα. Τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον, τὸ ὁποῖον παραδειγματίζει ἡ προκειμένη εἰκὼν, εἶναι ἐν τῶν πολλῶν παρα-

Ἐλέφας ἐκδεχομένης τὸν σκληρὸν φύλακά του.

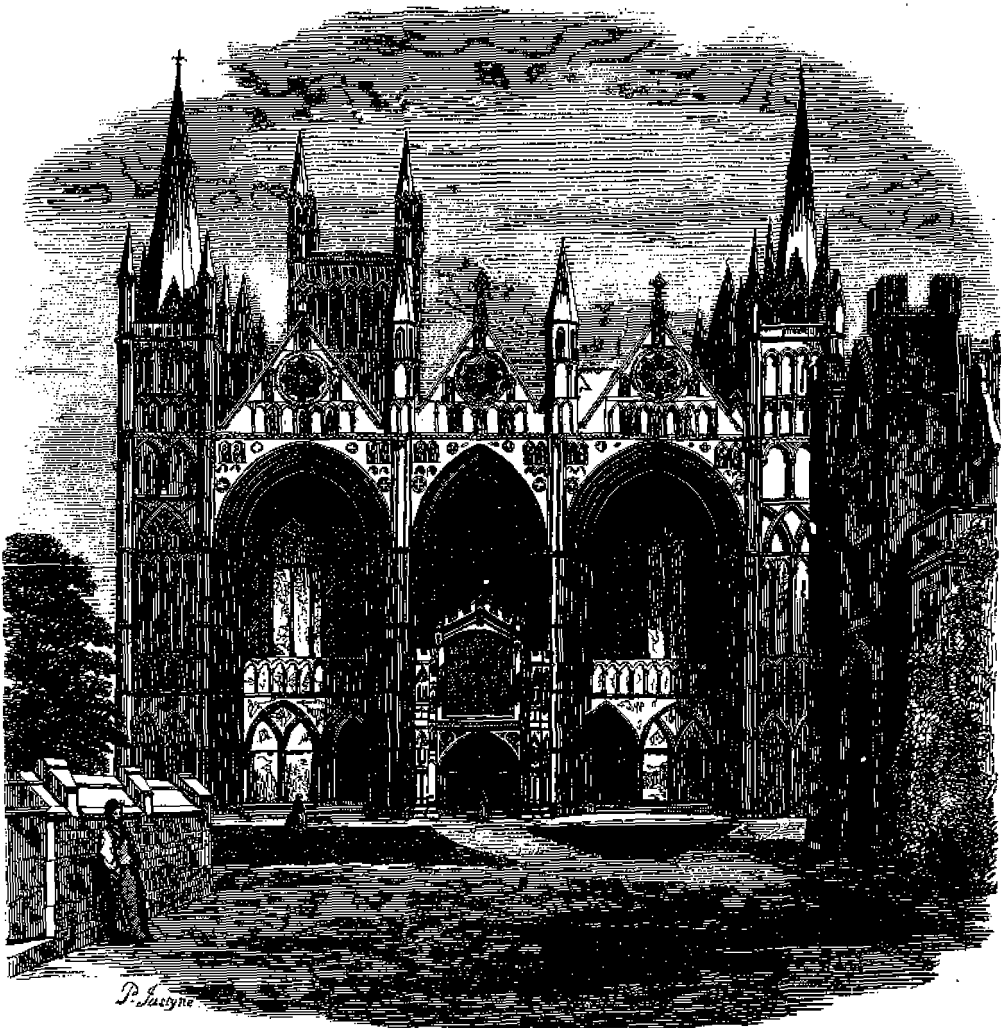
ματίζει τὴν ἰδέαν, ὅτι εἶναι οὐ μόνον τὸ ἀσχημὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνοητότατον ὄντων τῶν ζώων. Τὸ πρᾶγμα ὁμοῦς δὲν ἔχει οὕτω, διότι ἡ πεῖρα ἔχει ἀποδείξει, ὅτι ὁ ἐλέφας ἐκ φύσεως εἶναι πεπρωτισμένος με νοημοσύνην ὑπερτεροῦσαν εἰς πολλὰ τὴν νοημοσύ-

δειγμάτων τῆς νοημοσύνης τοῦ χρησίου τούτου ζώου. Ἐλέφας τις εἰς τὰς Ἰνδίας ἐλάμβανε καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν κακὴν περιποίησιν ἀπὸ τὸν φύλακά του, ὥστε χάσας τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας καὶ αὐτὴν τὴν ὑπομονὴν αὐτοῦ συνέλαβεν αὐτὸν μίαν ἡμέραν διὰ τῆς προβοσκίδος αὐ-

καί διηυθύνθη πρὸς τὸν ποταμόν. Ὁ φύλαξ, ὅστις ἐ-
 γνώριζε καλῶς τοὺς ἐλέφαντας, φοβηθεὶς μὲν μήπως
 εἶχε σκοπὸν πραγματικῶς νὰ τὸν πνίξῃ, ἤρχισε νὰ φω-
 νάζῃ ὅσον ἠδύνατο· αἱ φωναὶ τοῦ ὅμοιου δὲν ἔκαμνον
 ἐντόκωσιν εἰς τὸν ἐλέφαντα, ὅστις φθάσας εἰς τὸν πο-
 ταμὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ βεῦμα καὶ ἐβούτησε τὸν καλόν
 σου τὸν φύλακα εἰς τὸ ὕδωρ. Τοῦτο ἠδέησεν τὸν τρέ-
 μον του, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰς κραυγὰς του, αἰτινες ἐπὶ
 τέλους ἐφθασαν μέχρι τῆς ἀκοῆς τοῦ κυρίου του, ὅστις

**Ἄρχαιον Μοναστήριον
 ἐν Πετερβούργῃ.**

Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Πετερβούργης ἐν Ἀγ-
 γλίᾳ ἦτό ποτε τὸ πρῶτιστον μοναστήριον τῶν Βενε-
 δικτιῶν μοναχῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκτίσθη δὲ περὶ τὰ
 μέσα τοῦ Του μ. Χ., αἰῶνος, ἐσώθη δὲ τῆς καταστρο-
 φῆς κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν μοναστηρίων, διότι συνέ-

Ὁ ἐν Πετερβούργῃ Μητροπολιτικὸς ναός.

ἔλθων διὰ πολλῶν περιποησέων κατόρθωσε νὰ πείσῃ
 τὸν ἐλέφαντα νὰ ἐπαναγέγῃ τὸν τρέμοντα ἐκ τοῦ φό-
 βου φύλακα του εἰς τὴν ἐστῆν, ἀφοῦ ἐκάνελαβε τὸ
 πείραμα τῆς καταδύσεως δύο ἢ τρεῖς φορές.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ φύλαξ κατέστη φιλο-
 φρονέστερος καὶ περικοιμηκώτερος πρὸς τὸν ἐλέφαν-
 τα, ὁ δὲ ἐλέφας, φυσικῶ τῷ λόγῳ, δὲν ἔλαβε πλέον
 ἀφορμὴν νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προβοσιδα του ὅπως
 ἐπαναφέρῃ τὸν φύλακα εἰς τὰς φρένας του!

δη νὰ ἦναι ἐκεῖ καταθεσμένα τὰ λείψανα Αἰκατερί-
 νης τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς τῆς εἶναι Γοτθικὸς, μῆγμα
 Νορμανδικῶ καὶ Ἀγγλικῶ. Εἶναι δὲ εἰς τῶν φε-
 ραιωτέρων ναῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ συνδέεται ὄχι μόνον
 μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν
 ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας.

Ἀγορία καὶ κοράσια ἐν Κίνα.

Τὰ περισσότερα τῶν ἀγοριῶν ἐν Κίνα μανθάνουσιν ἐπάγγελμά τι. Εἰς ἕλας τὰς πόλεις καὶ κωμπολεις ὑπάρχουσιν ἐργαστήρια, εἰς τὰ ὅποια τὰ ἀγόρια στέλλονται καὶ μανθάνουν διαφόρους τέχνας ἢ ἔργα, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ συντηρῶνται.

Ἄλλὰ τὰ ταλαιπώρα κοράσια, ἐὰν μὲν ἦναι τέχνα πλουσιῶν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέρχονται διὰ δοκιμασίας ὑδυνηρᾶς εἰς τοὺς πόδας των, ἕως κατασταθοῦν μικροί, διότι οἱ μικροὶ πόδες ἔχουν μεγάλην ὑπόληψιν μεταξὺ τῶν Κινέζων! Ἐὰν δὲ πτωχοί, ἀφίονται συνήθως εἰς τὴν τύχην των. Ἄλλὰ καὶ πλούσια καὶ πτωχὰ ὁμοῦ

Ἐνδύματα, πόδες καὶ ὑποδήματα τοῦ συρμού ἐν Κίνα.

εἶναι δοῦλα ἕλα ἀνεξαρτέτως τῶν γονέων ἢ τῶν συζύγων των καθ' ἑλὴν αὐτῶν τὴν ζωὴν

Αἱ γυναῖκες, αἱ ὅποια ἔχουσι τοιοῦτους μικροὺς πόδας, δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν οὐδὲ τὰς συνήθεις ἐργασίας τοῦ οἴκου, ἀλλ' εἶναι ἤναγκασμένοι νὰ κάθωνται νὰ πλέκουν ἢ νὰ κεντοῦν.

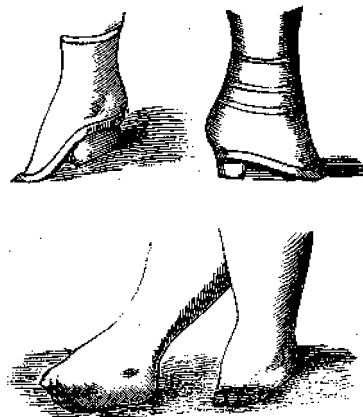
Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ πόδας, οἱ ὅποιοι διήλθον διὰ τῆς μεθόδου τῆς στρεβλώσεως, καὶ τὰ ὅποια μεταχειρίζονται ὑποδήματα.

ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΣΘΕΝ

—Γέρων τις Ἀμερικανὸς Ἴνδὸς ἐξήγησέ ποτε παρὰ τῶς Εὐρωπαϊοῦ ὀλίγον καπνὸν νὰ γεμίσῃ τὴν πίπαν του, ἐκεῖνος δὲ θέσας τὴν χεῖρα εἰς τὴν τσέπην του τῷ ἔδωκε μίαν χερῶν πλήρη.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ Ἴνδὸς ζητήσας εὔρε τὸν Εὐρωπαϊὸν καὶ τὸν ἐπληροφόρησεν, ὅτι εἰς τὸν ὁποῖον τοῦ ἔδωκε καπνὸν εὔρε καὶ ἓν φράγκον.

«Καὶ διατί δὲν το κρατεῖς;» ἤρώτησεν ὁ Εὐρωπαϊὸς. «Ἐγώ.— εἶπεν ὁ Ἴνδὸς, θέσας τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν του,—ἐντός μου δύο ἀνθρώπους, ἓνα καλὸν καὶ ἓνα κακόν. Καὶ ὁ μὲν καλὸς μοι ἔλεγε, «Δὲν εἶναι ἰδικόν σου τὸ φράγκον—δός το ὀπίσω εἰς τὸν κύριόν του.» Ὁ δὲ κακός, «Δὲν πειράζει—τὸ ἔχεις ἤδη, καὶ λοιπὸν εἶναι ἰδικόν σου.» Ὁ καλὸς ἀνθρώπος ἐπανελάμβανεν, «Ὅχι, ὄχι! δὲν πρέπει νὰ τὸ κρατήσῃς.» Ἐγὼ δὲ μὴ ἤξεύρων τι νὰ κάμω, ἀπεφάσισα νὰ κοιμηθῶ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κλίνην μου ὁ καλὸς καὶ ὁ κακὸς ἀνθρώ-

ποσ ἐξηκολούθουν νὰ ὁμιλοῦν ἕλην τὴν νόκτα καὶ μετέπαρτον. Τώρα δὲ ποῦ ἔφερα ὀπίσω τὸ φράγκον αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν ἥσυχον!!»

Τέχνα μου, πάντες οἱ ἀνθρώποι ἔχουσιν ὡς ὁ Ἴνδὸς ἐκεῖνος ἐντός των δύο ἀρχάς, τὴν καλὴν καὶ τὴν κακὴν. Σεῖς, καὶ τοι μικρὰ, ἔχετε τὰς ἀρχάς ταύτας ἐκ κοιτίας μητρὸς σας. Μιμῆθητε τὸν καλὸν Ἴνδὸν καὶ ὑπακούετε πάντοτε εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καλῆς ἀρχῆς.

—Με ἕλην τὴν μεγάλην συρροὴν τῶν ἀποίκων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἀναλογεῖ ἐκεῖ εἰς κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου εἰς 728 φυχάς, ἀνευ διακρίσεως θρησκαύματος, εἰς δὲ διδάσκαλος Κυριακῶν σχολείων εἰς 56 ἄτομα· εἰς δὲ μεταξὺ 5 κοινωνιῶν μελῶν μιᾶς τῶν ἐκεί ἱδρυμένων Εὐαγγελικῶν Ἐκκλησιῶν. Οὐδὲν θαυμαστὸν ἐπομένως ὅτι ἡ χώρα ἐκείνη εὐημερεῖ.

Καρφίτσα καὶ Βελόνη.

Μῦθος.

Μία καρφίτσα καὶ μία βελόνη, ἐθρεβείσαι κατὰ συγκυρίαν ἐντὸς τοῦ σάκκου μιᾶς κυρίας, καὶ μὴ ἔχουσαι κάμψιαν ἐργασίαν ἤρχισαν, ὅπως συμβαίνει μετὰ τῶν ἀργῶν, νὰ φιλονεικοῦν, ποία ἦτο ἡ χρησιμωτέρα

«Ἦθελα νὰ ἤξεύρω, —εἶπεν ἡ καρφίτσα, — εἰς τί εἶσαι καλὴ, καὶ πῶς περιμένεις νὰ ἀπεράσῃς τὴν ζωὴν σου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον χωρὶς κεφαλῆν;»

«Ποία ἡ χρεια τῆς κεφαλῆς σου, —ἀπεκρίθη ἡ βελόνη μὲ τραχύτητα, —ἀφοῦ δὲν ἔχεις ὀφθαλμούς;»

«Καὶ τίς ἡ χρεια ἐνδὸς ὀφθαλμοῦ (τρόπας), —εἶπεν ἡ καρφίτσα, —ἀφοῦ πάντοτε εἶναι κατὶ τι εἰς αὐτόν;»

«Εἶμαι ἐνεργητικωτέρα καὶ δύναμαι νὰ ἐκτελέσω περισσοτέραν ἐργασίαν ἀπὸ σέ, —εἶπεν ἡ βελόνη.

«Μάλιστα, ἀλλὰ δὲν θὰ ζήσης πολὺ»

«Διατί ὄχι;»

« Διότι ἔχεις πάντοτε μίαν ραφὴν εἰς τὸ πλευρόν σου.»

«Εἶσαι ἄθλιον, σρεβλὸν πλάσμα,» εἶπεν ἡ βελόνη,

«Καὶ σὺ εἶσαι τόσοσὺν ὑπερήφανος, ὥστε δὲν δύνῃσαι νὰ κύψῃς χωρὶς νὰ θραύσῃς τὸν τράχηλόν σου.»

«Θὰ ἀποσκάσω τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σέ, ἐὰν μὲ

προσβάλλῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκ νέου.»

«Θὰ βγάλω τὸ μάτι σου, ἐὰν μὲ ἐγγίσης. Ἐνθυμοῦ δὲ ὅτι ἡ ζωὴ σου κρέμαται ἀπὸ μίαν κλωστήν,» εἶπεν ἡ καρφίτσα.

Ἐνῶ δὲ οὕτω πως συνδιελέγοντο μικρὰ τις κόρη εἰσήλθε καὶ δοκιμάσασα νὰ ράψῃ, ἔσπασε τὴν βελόνην κατὰ τὴν τρύπαν, δέσασα δὲ τὴν κλωστήν περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίτσας, προσεπάθησε νὰ ράψῃ μὲ αὐτήν· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν περάσῃ διὰ τοῦ ὤφρασματος, μετ' ὀλίγον ἐξερρίκωσε τὴν κεφαλὴν

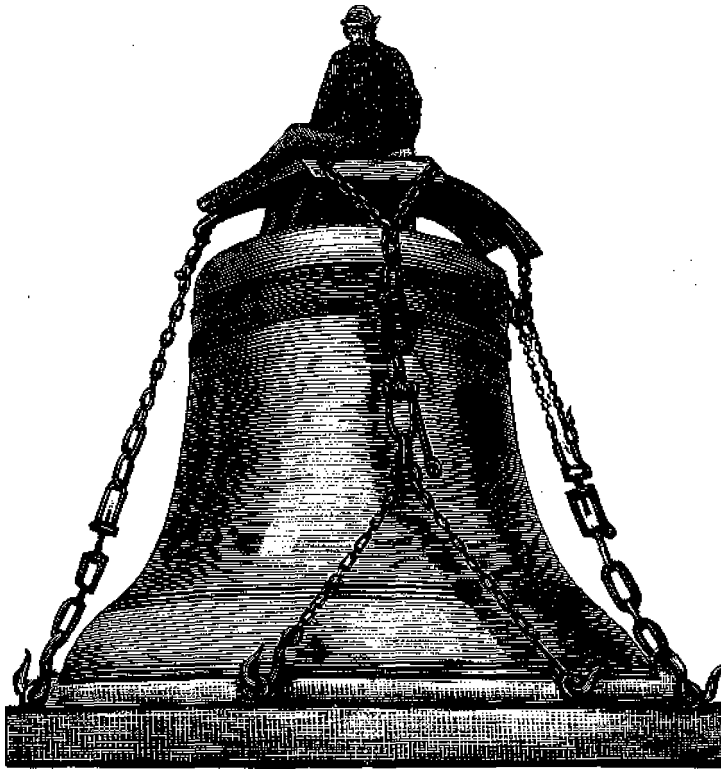
τῆς καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὰ σκουπίδια, ὅπου εἶχε ρίψει πρότερον καὶ τὴν βελόνην.

«Λοιπὸν, —εἶπεν ἡ βελόνη, —ἐδῶ τέλος πάντων εἴμεθα χωρὰ καρφίτσα!»

«Ἔώρα βεβαίως δὲν ἔχομεν τίποτε; διὰ τὸ ὅποιον νὰ μαλώσωμεν,» —εἶπεν ἡ καρφίτσα.

«Ὡς φαίνεται ἡ δυστυχία μᾶς ἔφερεν εἰς τὰ λογι- κά μας.»

«Κρίμα τοῦ δὲν ἤλθομεν πρότερον,» —εἶπεν ἡ βελόνη. Πόσον ὁμοιοῦμεν τοὺς ἀνθρώπους; οἱ ἅπασι φιλονεικοῦσι περὶ τῶν εὐλογιῶν ἕως οὗ τὰς χάσωσιν! Οὐδέποτε δ' εὐρίσκουσιν ὅτι εἶναι ἀδελφοί, ἕως οὗ κατακυλισθοῦν ὄμοιο εἰς τὴν λάσπην!

Ἡ νέος κώδων τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου.

ΓΙΠΕΡΜΕΓΕΘΗΣ ΚΩΔΩΝ.

Κατ' αὐτὰς ἐ- χύθη ἐν Ἀγγλίᾳ μέγας τις κώδων προωρισμένος διὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Παύλου ἐν Λονδίῳ. Ὁ κώδων οὗτος ζυγίζει 18 ½ τόνους ἤτοι 15,300 ὀκάδας! εἶναι δὲ ὁ μέγιστος πάντων τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ κωδιάνων.

Ἐκ πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κωδιάνων μέγιστος εἶναι ὁ ἐν Μόσχᾳ, ὅστις ὅμως οὐδέποτε ἐτέθη εἰς τὴν θέαν του, οὐδ' ἐκωδωνίσθη ποτὲ, ἀλλὰ κεῖται χαμαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καλεῖται δὲ Ἰσάρος Κολοκόλ.

Μετὰ ταῦτον ἔρχεται ἕτερος καὶ οὗτος ἐν Μόσχᾳ ζυγίζων 128 τόνους. Κατόπιν τοῦτου ἔρχεται ὁ τοῦ Πεκίνου ζυγίζων 53 τόνους. Μετ' αὐτὸν ὁ τοῦ Νανκιν 22 τόνους. Κατόπιν οἱ τῆς Οὐλμουτς, τῆς Βιέννης καὶ τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων ζυγίζων ἕκαστος 17 τόνους.

Ἀκολούθως ὁ τοῦ Ἐρφορτ 13 τόνους, ὁ καλούμενος μέγας Πέτρος τῆς Ν. Ἰόρκης, 10 τόνους, ὁ μέγας Θωμᾶς τοῦ Ὁξφορδ εἶναι 7 τόνων, ὁ χονδρὸς Μπὲν τοῦ Ουεσμίνστερ 13 ½ τόνων, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι βραγισμένος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Αί τελευταία στατιστικά των Παρισίων αναφέρουν ότι ἐντός τῆς περιφέρειας τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσος ὑπάρχουσι 2,250 ὑπερβάται καὶ προλέγον τὴν τύχην. Κατὰ τὴν ἀναλογία ταύτην ἀναλογεῖ εἰς τούτων πρὸς 800 κατοίκους 30 ἐκ τούτων κερδίζουν κατὰ μέσον ὄρον 60,000 φράγκα κατ' ἕτος ἕκαστος! οἱ δὲ λοιποὶ ἀνὰ 5—6 χιλ. φράγκων!

— Ἡ πρώτη μηχανὴ πρὸς κατασκευὴν φακέλλων ἐφευρέθη παρὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Σαρ Ρολλάνδου Χιλλ τοῦ ὄργανου τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ ἵδρυτοῦ τοῦ δωδεκαλέπτου γραμματοσθήσου.

— Τὸ ἀρχαιότατον δείγμα καθαρᾶς ὕλου, μετ' ἰχνῶν χρονολογίας ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι κεφαλὴ λέοντος φέροντος τὸ ὄνομα Αἰγυπτίου βασιλέως ὑπάρχοντος 2,000 ἔτη πρὸ Χριστοῦ.

— Τὸ πρῶτον μηχανικὸν στοιχειοχημικὸν ἐφευρέθη τῷ 1820 ὑπὸ τοῦ δόκτορος Οὐάλλιαμ Τσοόρτε.

— Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ πλύντριαι τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνέρχονται εἰς τὸν ἀριθμὸν 10,000.

— Τῷ 1875 εἰσῆγαγον εἰς Ἐδρῶπην ἐκ Κίνας 60 τόννους μαλλίων ἀποκοπέντων ἐκ κινεζικῶν κεφαλῶν πρὸς χρῆσιν τῶν πλοκάμων τῶν Ἐδρῶπαίων κυριῶν!

— Τὸ ὄν τῆς στρουθοκαμήλου ὑπολογίζεται ὅτι εἶναι ἴσον πρὸς 24 ὠὰ ὄρνιθος.

— Τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἑυεράσθη ἐν Ῥώμῃ ἡ δισχιστὴ ἐξηκοστὴ τριακοστὴ πέμπτη ἐπετηρὶς τῆς κτίσεως τῆς Ῥώμης, τὸ Καπιτώλιον καὶ ἄλλα τὰ δημόσια κτίρια ἐσημαιοσκόλησαν καὶ ἐρωταγωγῆθησαν, ὅλη δὲ ἡ ἡμέρα διήλθε ἐν ἀργίᾳ ὡς ἑορτῇ.

— Εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν ἐβδόμην ἐπετηρίδα τοῦ καταστήματος τῶν ναυτῶν τοῦ Λονδίνου ἐγένετο γνωστὸν ὅτι τὸ κατάστημα τοῦτο περιεποιήθη ἐντός τοῦ ἔτους 9022 ναύτας. Ἀπὸ τῆς συστάσεώς του περιεποιήθη 350,923 ἀξιωματικὸς καὶ ναύτας, ἐχορήγησε δὲ αὐτοῖς περίπου 2,729,730 λ. στερελ. εἰς βοήθημα.

— Ἡ χρῆσις τοῦ καπνοῦ ἐν τῷ Μεξικῷ εἶναι σχετικῶς ἡ μεγαλύτερα ἰλου τοῦ ἐπιλοίπου κόσμου. Ἄνδρες γυναῖκες καὶ παῖδα καπνίζουν. Ἴνα συλλάβῃ τις ἰδέαν τοῦ ἐμπορίου τούτου σημειώμεν ὅτι μόνον ἐν τῷ πρωτίστῳ ἐργοστασίῳ τοῦ Ὀρίζαμπα κατασκευάζονται 11,000,000 δέματα σιγαρέτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιέχει τριάκοντα. Οὐδὲν θαυμαστὸν, ὅτι οἱ Μεξικανοὶ κατέχουσι τόσον ταπεινὴν θέσιν εἰς τὴν κλίμακα τῆς διανοητικῆς καὶ ἡθικῆς προόδου.

— Ὁ Ἀμερικανὸς ἰατρὸς Σαὐτ Στούαρ ἀπονήσκειν ἀφῆκε διὰ διαθήκης 200,900 τάλληρα πρὸς Ἴδρυσιν νοσοκομείου ἐν τῇ πόλει τῆς Φιλαδέλφειας. Τοῦτο εἶναι τὸ δεύτερον νοσοκομεῖον εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὅποιον ἰδρύεται ὑπὸ πλουσίου Μεθοδιστοῦ πρὸς κοινὴν χρῆσιν.

— Ὁ Ἀμερικανὸς ἱεραπόστολος Μακφάρλανδ διωρίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Σιάμης Πρότανις τοῦ ἐν Μπάγκοκ αὐτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου.

— Ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας ἔχει τὸν κοινὸν νόνον νὰ ἐνδύῃ τὰ τέκνα τῆς μὲ φορέματα φθάνοντα μέχρι τῶν κνημῶν, ἐπιθυμοῦσα διὰ τοῦ παραδειγματός της νὰ σταματήσῃ τὸ ἀκρεπὲς τῶν πολὺ βραγῶν ἐνδυμάτων τῶν παιδίων καὶ κορασίων, τὸ ὅποιον ἐπιτρατῆ σήμερον.

— Πλοῦσις τις Ἰουδαῖος κάτοικος τῆς Ὀδησοῦ, τοῦ ὁποῦ ἡ περιουσία ἀναβαίνει εἰς πλῆθος ἑκατομμύρια τάλληρων, προσφέρει δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλης τῆς περιουσίας

του πρὸς Ἴδρυσιν Ἰουδαϊκῆς ἀποικίας ἐν Παλαιστίνῃ ἀλλ' ἢ Ὀθωμανικῆ Κυβερνήσεως φοβουμένη ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ μετακινήσων ὅπου ἄλλοῦ τοῦ Κράτους θέλουν ἐκτός τῆς Παλαιστίνης.

— Πλοῦσις τις, ἀλλ' ἄλλόκοτος Ἀγγλος κατασκευάσεν ἐντός τοῦ κτήματός του οἰκίσκον τινὰ ἀπομεινωμένον, καὶ εἰδοποίησε διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι θὰ ἔδιδε 700 λίρας εἰς τὸν ὅστις ἤθελε κατοικήσει εἰς τὸν οἰκίσκον ἐκείνον ἐντελῶς ἀποκεχωρισμένος ἀπὸ πᾶσαν κοινωνίαν μὲ τοὺς ἀνθρώπους, κοιμᾶσθαι ἐπὶ μιᾶς ψάθης, καὶ μὴ μεταχειρίζεσθαι οὔτε ἑυράριον, οὔτε φαλίδιον διὰ τὰ μαλλία, τὸ γένειόν του καὶ τοὺς δυνάχας του ἐν συντόμῳ νὰ ζῇ ζωὴν ἐρημίτου, νὰ μὴ ὀμιλῇ δὲ οὐδὲ λέξιν εἰς τοὺς ὑπηρέτας, οἱ ὅποιοι θὰ τῷ φέρουν τὸ φαγητόν του.

Μετ' ὀλίγον παρουσιάσθη εἰς τὸν ὅποιον ἐγκατέστησεν εἰς τὸν οἰκίσκον ἐκείνον ἀλλὰ μετὰ τριῶν μηνῶν δοκιμασίαν ἔφθασεν εἰς τοσαύτην ἀθλίαν κατάστασιν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ! Ἡ φείρα καὶ ἡ ἀκαθαρσία τὸν ἔφαγαν!

— Ὑπάρχει ἤδη ἐκτεθειμένος εἰς Παρισίους κοράσιον πενταετὲς, τὸ ὅποιον ζυγίζει 140 λίτρας (30 περίπου ὀκάδας) καὶ ἡ περιφέρεια τῆς σφύρας του εἶναι 4 ποδῶν !!

— Πλακοκοκόβδουλα, εἰς ἐν τῶν λατομείων τοῦ Καστλετων τῆς πολιτείας Βερμόντ κατασκευάζονται καθ' ἑκάστην 100 χιλιάδες πλακοκοκόβδων!

— Ἡ Ἐδρῶπη ἑξαιρουμένης τῆς Ρωσίας, Τουρκίας καὶ τινῶν ἐκ τῶν μικρῶν νοτίων Κρατῶν, περιέχει 242,940,376 ψυχῶν οὔτοι ὑπὸ τῆν ἔσπιν τῆς ἡλικίας δύνανται νὰ ταξινομηθῶσιν ὡς ἐφεξῆς: 17,313, 715 εἶναι ἐπέκεινα τῶν 60 ἐτῶν, 79,859 ὑπὲρ τὰ 90 καὶ 3,108 ὑπὲρ τὰ 100 ἔτη, δηλ. ἀναλογεῖ εἰς κάτοικος εἰς 12 άτομα πρεσβύτερα τῶν 60 ἐτῶν, εἰς εἰς 2,669 μεγαλύτερα τῶν 90 καὶ εἰς εἰς 62,503 πρεσβύτερα τῶν 100 ἐτῶν.

Αἱ γυναῖκες εἶναι περισσότεραι τῶν ἀνδρῶν εἰς προεβηλικίας ἡλικίας: οὕτω λ. χ. εἰς τὰ 60 αἱ γυναῖκες ὑπερτεροῦσι τοὺς ἀνδρας κατὰ 7 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰ 90 κατὰ 43 ο/ο, καὶ εἰς τὰ 100 κατὰ 60 ο/ο.

Ἡ Γαλλία ἔχει συγκριτικῶς περισσότερους κατοίκους παντὸς ἄλλου Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους ἐν ἡλικίᾳ 60 ἐτῶν, τοὺς ὀλιγίστους δ' ἐν ἡλικίᾳ 100 ἐτῶν, ἐκτός τοῦ Βελγίου, τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Δανιμαρκίας.

Ὡς πρὸς τοὺς θανάτους ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐκ τῶν 90 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἀπονήσκειν 9, 73 ο/ο—ἐν Σουηδίᾳ 7, 39 ο/ο—ἐν Γαλλίᾳ 6 88 ο/ο—ἐν Βελγίῳ 6, 7 ο/ο—ἐν Ἑλβετίᾳ 6, 10 ο/ο—ἐν Ὑλλανδίᾳ 4, 47 ο/ο—ἐν Ἰταλίᾳ 3, 76 ο/ο—ἐν Βαυαρίᾳ 3, 42 ο/ο—ἐν Πρωσίᾳ 3, 6 ο/ο ἐν Αὐστρίᾳ 2, 61 ο/ο.

— Σω τ ἡ ρ ο ι κ α ν ὄ ν ε ς. 1.) Ποτὲ μὴ μείνης ἀργός. 2.) Πάντοτε ἔχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἀποτέλεσμα. 3.) Ἀπόκτησον ἐπιστήθιον φίλον. 4.) Ἀναλογίζου τὸ παρελθόν.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1.) Ποῖος ἐπῆρε τὸ ἀργύριον καὶ τὴν λέπραν ἄλλου τινός;
- 2.) Ποῖος ἠκολούθει τὸν Χριστὸν μακρόθεν;
- 3.) Ποῖος ἤλθε διὰ νοκτὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ διατί;

Εἰδοποιήσεις. Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ ἀνατοκρῆται μας νὰ ἴναι ἐνήμεροι εἰς τὰς μὲ τὴν Διεῦθυνσιν δασοληψίας των.